

РЕШЕНИЕ

№ 2663

гр. София, 19.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **1432** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.70 – чл.73 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по искане с вх. № 6062/13.02.2023 г. на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с влязло в наказателно постановление № 22-2200315 от 24.08.2022 г. издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място]. С последното на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за това, че не е изпълнило задължително предписание под № 19, дадено на основание чл. 404, ал.1, т. 1 и т. 12 от КТ с протокол за извършена проверка от 04.04.2022 г., а именно: „работодателят да изплати начислените суми за командировки на лицето И. И. Е., чрез наследниците му за периода от м. март 2019 г. до м. декември, когато същият е бил командирован в Италия, съгласно чл. 215, ал. 1 от КТ.

В искането е посочено, че са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с връчването на наказателното постановление. Искането до съдът е да се възобнови производството с произтичащите от това последици.

В съдебно заседание, молителят – редовно призован, представлява се от адв. В., излага съображения за липса на доказателства относно връчването на НП.

Претендира присъждане на разноските, съобразно приложен списък.

Ответникът - директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, редовно призован, чрез юрисконсулт Д., оспорва молбата и счита, че не следва да бъде уважавана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава мотивирано заключение за неоснователност на искането за възобновяване на административнонаказателното производство.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, от фактическа и правна страна прие следното:

Срещу „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., е образувано административнонаказателно производство за установено административно нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. На 24.08.2022 г. административнонаказващият орган – директорът на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“ е издал Наказателно постановление № 22-2200315, връчено по реда на чл.58, ал.2 от ЗАНН на 12.09.2022 г. и е влязло в сила на 27.09.2022 г. видно от вписването на поставения върху него печат. От съставения и приложен към делото Приемо-предавателен протокол от 19.12.2022 г. се установява, че адвокат В., като пълномощник на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място], е получил препис от влязлото в сила наказателно постановление. На 06.02.2023 г. същият е внесъл чрез административния орган искането за възобновяване на административнонаказателното производство – предмет на настоящото дело. Постъпило е в съда на 13.02.2023 г. с вх. № 6062 от същата дата. Искането за възобновяване е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО.

Направено е в преклузивния срок от влизане в сила на НП, от лице, притежаващо активна процесуална легитимация, съгласно чл.72, ал.1, т.2, вр. ал. 2 от ЗАНН

Разгледано по същество, предложението е НЕОСНОВАТЕЛНО.

За да се възобнови административнонаказателно производство, следва да е налице някое от материалноправните основания, визирани в разпоредбата на чл.70, ал. 2 от ЗАНН. Както бе посочено по-горе, искането се основава на нормата на чл. 70, ал. 2 т. 7 от ЗАНН. Твърди се, че са допуснати съществени процесуални нарушения във връзка с връчването на наказателното постановление.

В чл.70, ал.2, т.7 от ЗАНН са предвидени две хипотези. Първата хипотеза е, когато вследствие на допуснато съществено нарушение на процесуалните правила лицето е било лишено от възможността да участва в административнонаказателното производство или не е бил надлежно представляван, а втората – когато лицето не е могло да участва лично или чрез пълномощник по причина на препятствие, което не е могъл да отстрани.

В конкретния случай обстоятелствата посочени в искането не попадат в нито една от двете хипотези. Пороците, свързани с връчването на НП не биха могли да се квалифицират като съществени процесуални нарушения, тъй като не засягат волята на административно-наказващия орган – действията по връчването се извършват след издаване на наказателното постановление, освен това не засягат и правото на защита на наказаното лице, тъй като срокът за обжалване започва да тече едва при надлежно съобщаване на НП. Обстоятелството, че е направено неправилно отбелязване на НП,

че е влязло в сила, не преклудира правото на съдебно оспорване на същото, стига да са налице другите положителни предпоставки за оспорването и да не са налице отрицателните такива.

НП влиза в сила на основанията и в сроковете, посочени в закона, а не следствие на отбелязването на административно-наказващия орган. На следващо място и по същите съображения пороците, свързани с връчване на НП сами по себе си не биха могли да препятстват участието на лицето в производството както до момента на издаване на НП, така и след неговото издаване. В този смисъл, ненадлежащото връчване не лишава засегнатото лице от правото на жалба, тъй като това право не възниква при ненадлежащо връчване, а възниква едва при редовно връчване и е единствено и само във властта на наказаното лице да го упражни.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД – [населено място] за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено Наказателно постановление № 22-2200315 от 24.08.2022 г. издадено от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“, е неоснователно поради липса на предвидените от законодателя предпоставки разпоредбата на чл.72, ал.2, т.7 от ЗАНН.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им в размер на 80 лв.

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., чрез адв. С. В. от САК, за възобновяване на административнонаказателното производство, по което е издадено НП № 22-2200315 от 24.08.2022 г. от директора на дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] при ИА „Главна инспекция по труда“.

ОСЪЖДА „С.А. ИМПИАНТИ“ ООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], обл. К., ул. Н., № 2А, представлявано от управителя и съсобственик А. И. А., да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ – [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв. /осемдесет лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: